

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

7. De Ministerio Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

cor ideoque si id humanum appareat, cense-
 beat animâ rationali informatum; sed quia dubium
 est, an cor sit membrorum princeps animalis, ideo
 tale monstrum sub conditione est baptizandum, v. c.
 Si homo es, ego te baptizo Præterea si constet ex
 operationum diuersitate monstrum esse duos homi-
 nes, quia altero v. c. monstri capite dormiente, alte-
 rum vigilat, baptizari debet, distinctis verborum
 formis, & absolutionibus, quod si vero dubium sit,
 an duo sint homines, quia duo quidam capita ex-
 tant, sed vnum pectus, in periculo vnum caput ab-
 solutè est baptizandum, alterum sub conditione; si
 non es baptizatus, ego te baptizo; Extra necessita-
 tem tamen differendus est baptismus, donec certius
 aliquid cognoscatur.

C A P. VII.

De ministro Baptismi.

- 1 **Q**uiuis homo ratione præditus validè ministra-
 re potest, idque ob necessitatem sacramenti,
 & nititur assertio institutione Christi, quam Eccle-
 siæ vsus & traditio ostendit, peccat tamen, qui extra
 necessitatem baptizat, cum id iure & ex officio
 non competit, idque ob canonum prohibicio-
 nem, & ob honorem sacramenti, vt nemo nisi sa-
 cerdos solenniter baptizet in Ecclesia. Peccat et-
 iam mortaliter sacerdos alienus, si sine licentia pro-
 prii sacerdotis expressa, vel rationabiliter præsump-
 ta, solenniter baptizet: Ergo multo magis laicus.
- 2 **E**piscopis & presbyteris ex vi ordinationis com-
 petere potest ordinarium baptizandi officium, eò
 quod ex vi consecrationis suæ accipiant potestatem
 in corpus Christi verum, quia illud conficere pos-
 sunt

sunt, consequenter etiam idonei fiunt, quibus ordinaria potestas conferatur in Christi corpus mysticum: fideles colligendi per baptismum spiritualiter nascendi per verbi Dei prædicationem, à peccatis absolutionem, adeoque ipsos disponendo ad suscipiendum Eucharistiæ sacramentum. Verùm cum nascendi officium seu cura animarum proximè non proveniat ex ordinatione, sed sit potestas iurisdictionis ab Ecclesia siue Prælato collata, hinc est, quod officium prædicandi, baptizandi per se primò convenit Episcopis inferioribus vero sacerdotibus per commissionem Episcopi.

NB. Parentes graviter peccant offerentes prolem alieno parochæ sine licentia proprii ad baptizandum, quia Ecclesiæ ordinationi cum violatione iuris alieni aduersantur.

Diaconi ex commissione sacerdotis solenniter baptizari possunt, eò quod Diaconi ad hoc ordinantur, ut sint ministri sacerdotum, ergo valde convenienter committuntur illis ex rationabili causa ministeria sacerdotalia quorum ipsi capaces esse possunt, ut sunt, prædicare, baptizare, Eucharistiam populo conferre, idque ob causam extraordinariè tantum v.c. infirmitatem sacerdotis: Alii Clerici inferiores, quam diaconi minus habent de potestate baptizandi, eò quod extra necessitatem ob iustam causam possit committi baptismi administratio Diacono, non item inferioribus Clericis. In casu necessitatis extremæ vero hic ordo servandus est, ut præsentem sacerdote, Episcopo, non baptizet diaconus; Præsentem diacono non baptizet Clericus inferior, aut laicus; Præsentem Clerico non laicus; Præsentem viro non fœmina. Denique præsentem

sente fidei, non hæreticus aut infidelis. Et si hic credo præuertatur, est mortale sacrilegium, inter Clericos, inter laicos verò veniale.

- 5 Minister baptismi debet esse vnus; quare si alius materiam, alius formam proferat, nihil efficitur, quod si simul plures ministri materiam & formam super vno homine baptizando absoluta intentione simul absoluant, singuli verum conficiunt sacramentum tanquam causæ totales: Ratio, quia omnes & singuli applicant omnia necessaria ad sacramentum videlicet materiam & formam, & intentionem, atque vnus actio alterius actionem non impedit, cum nullo modo inter se pugnent, quod si autem ex pluribus eandem personam baptizare volentibus contetiose vnus præueniat & prius finiat, tunc ille solus baptizabit, & alii nihil efficiet. Confirmatur ex consuetudine Ecclesiæ, vt sacerdotes nouiter ordinati ab Episcopo in Missarum solemnibus consecrentur; vbi videtur plures sacerdotes, tanquam causas totales concurrere ad idem sacramentum Eucharistiæ conficiendum, inter quos est principalis Episcopus veluti doxorum, quare cuiandum est illi, vt non post alios verba consecrationis finiat.
- 6 Non est improbable, quod noui sacerdotes in Episcopo verba consecrationis materialiter tantum proferant ac recitative in signum potestatis sibi concessæ, eo quod moraliter impossibile, vt in Episcopo simul verba finiant in eodẽ instante. Vnde consultum est ipsis, vt proferre velint secundum Ecclesiæ intentionem seu voluntatem.
- 7 Vnus minister plures homines validè baptizat, ideo non plures ministri eundem hominẽ baptizare possunt, si concurrant, vt causæ partiales, seu ita, vt vnus ab altero dependeat; Probatur ex institutione

Christi & praxi Ecclesie: Cum enim in Ecclesia inauditum sit, ut plures ministri concurrant ad baptizandum, credibile est, formam verborum eum sensum habere, quem omnes etiam conuenienter accipiunt: Ego te baptizo, id est, ego, tanquam Dei & Christi instrumentum per hanc sensibilem actionem absolute tibi confero sacramentum baptismi. Hoc autem ita simpliciter verum non esset, si plures ministri, ut causae partientes, siue cum mutua inter se essentiali dependentia baptizarent, quia singuli non efficerent sacramentum, nisi secundum quid, ideoque absolute non baptizarent, sed cobaptizarent; Qui discursus etiam ad alia sacramenta applicari potest.

Ad valorem sacramenti satis est, si materia & forma moraliter, videlicet secundum humanum agendi & loquendi morem concurrant actio ministri, & proxima materia videlicet ablutio, unctio, sicuti in simili verè dicere censetur. Ego bibo, qui poculum in manum capit, statim illud ori applicaturus bibendi causa; Neque enim credibile est, quod Christus sacramenta ad moralem hominum visum accommodata, metaphysico rigore abstringere voluerit.

C A P. VIII.

De Ceremoniis sacris & in specie tribus circa baptismum.

Ceremonia est actus externus hominis ad Deum conlendum accommodatus ut genuflexio, crucis formatio. Ceremonie sacre apud Christianum populum visitate, partim à Christo institutæ sunt, videlicet eæ quæ ad substantiam sacramentorum pertinent; partim ab Ecclesia, Deoque gratæ etiam præceptum diuinum non accepimus, ut videre in exemplo S. Mariæ Magdala